

Adoptiewerkgroep Zwolle

De Adoptiewerkgroep, onderdeel van de Werkgroep Welzijn en Levensbeschouwing Zwolle, brengt mensen die in (sociale) armoede leven of moeilijk aan de maatschappij kunnen deelnemen in gesprek met politici. Contact: adoptiewerkgroep.zwolle@gmail.com

Verslag adoptiegesprekken d.d. 19 april 2013

Aan deze gesprekken namen deel de ervaringsdeskundigen mevrouw J. en mevrouw B., de plaatselijke politici Youcef Ben Ali Ahlaq (PvdA) en Bert Docter (GroenLinks) en de leden van de Adoptiegroep Anneke Nusselder (voorzitter), Piet Neeft (secretaris) Kitty Flobbe, Crystal Ziel en Karel Weiland.

1. Wat de politici is opgevallen:

- Armoede heeft een gezicht gekregen!
- Als politicus krijg je stapels papieren. In deze gesprekken met mensen die met al die maatregelen te maken hebben hoor je toch andere dingen en krijg je een levensechter beeld.
- Hoe moet iemand, met een klein kind en een baby, die in de schuldsanering zit, van 60 euro per week rondkomen (en van dat bedrag Pampers kopen - 30 euro - en voor het overblijven op school betalen - 10 euro-)? Als er 20 á 25 euro overblijft voor al het andere?
- Als je afhankelijk bent van een uitkering krijg je met heel veel verschillende instanties te maken die vaak langs elkaar heen werken. Inkomen, toeslag, werk, WMO zijn allemaal verschillende loketten. Zou het niet zo kunnen worden: 1 burger, 1 ambtenaar, 1 plan?
- Bovendien is er regelmatig een verschil in behandelingen bejegening. Sommigen kennen de regels, anderen weer niet. Instanties realiseren niet hoeveel energie het kost om steeds weer te moeten vechten om iets voor elkaar te krijgen. Ze zouden zich vaker de vraag moeten stellen: kan het niet makkelijker?
- Sommige scholen leven zich goed in de problemen van mensen met een klein inkomen. Bij 'n school in Zwolle is het trakteren afgeschaft om het verschil tussen kinderen die het wél en niet kunnen betalen weg te nemen. Een andere school biedt 1 x per week "een gezonde lunch" aan.
- Zwolle was altijd kampioen armoedebestrijding. Er zijn veel regelingen (b.v. het Jeugd sportfonds, potjes van scholen). Maar is de voorlichting voldoende? Bevorderen de gemeente en andere instanties wel dat mensen van de regelingen gebruik maken?

2. Aanvullingen van de twee ervaringsdeskundigen:

- Beiden vonden dat er in de voorgesprekken met de politici goed naar hen is geluisterd, zonder een oordeel vooraf. Zij voelen zich gehoord.
- Wat er gebeurt met klachten? Weten cliëntenraden hoeveel klachten er zijn en waarover? Kunnen zij er iets mee? Wat komt er uit het cliënten-tevredenheid-onderzoek dat de Sociale Dienst eens per twee jaar houdt? Hoe kun je er achter komen wat de klachten zijn, als

mensen vaak bang zijn om nadelen te ondervinden als zij klagen? Wat doe je als een functionaris niet meer op de hoogte is van de regels of ze voor zich houdt? Als éénling ben je kwetsbaar.

- Ook in de ziekenhuizen zou meer op de klant kunnen worden gelet. Hoe serieus neemt men de ander.

3. Verdere punten uit het gesprek tussen de aanwezigen:

- Als er een Participatie Raad wordt opgericht, waarin allerlei cliëntenraden opgaan: bestaat dan niet het gevaar dat alles nog minder concreet wordt?
- Zou het een goed idee zijn om hulpverlener een cliënten-trainer aan te bieden, die duidelijk maakt hoe het is om cliënt te zijn? Hen stimuleren om meer in mogelijkheden te denken dan in beperkingen?
- De Welzijnsorganisaties rapporteren regelmatig aan de gemeente over wat zij zo al tegenkomen in zogenaamde signaleringsrapportage. Wat gebeurt er met de knelpunten die zij tegenkomen? Zou het niet goed zijn als Welzijnsorganisaties een pagina toevoegen met "alarmpunten", urgente signalen, maar ook signalen wanneer iets goed blijkt te werken ("Het Sportfonds is leeg omdat er goed gebruik van wordt gemaakt")

-

4. Hoe nu verder?

De aanwezigen maken afspraken wie waar achteraan gaat. De Adoptiegroep bewaakt de voortgang.